

JEN BULTENO

Sep/Okt 1965

JEN-BULTENO Organo de la Junularo Esperantista de Nord-Ameriko
 Septembro/Oktobro 1965

Sendu kotizojn al: Stanley F. Cohen, 16 Long Avenue,
 Allston, Massachusetts 02134

Sendu materialon por la JEN-BULTENO al:
 Humphrey Tonkin, 7 Linnaean St., Apt. 6,
 Cambridge, Massachusetts 02138

Ĉi tiun numeron redaktis: Jim Craighead; Tajpis: Julie Crandall

Estraro de JEN:

Pat Shell Sekretariino
Stanley F. Cohen Kasisto
Humphrey Tonkin Komisiito pri Eksterlandaj Aferoj
Jim Craighead Komisiito pri Varbado
Ann Bodine)
Judy Lapenas) Komisiitinoj pri Ĝeneralaj Aferoj

Reprezentantoj al JEN:

Arthur Morse Okcidenta Massachusetts
Naomi Sabghir Universitato de Maryland
Jim Craighead Long Beach Polytechnic H.S., Kalifornio
Pat Spaeth San Diego
Nelly Perez Yip Portoriko
Fred Shell Universitato de Kalifornio, Berkeley
D-ro R. Ring Muhlenberg College, Allentown, Pennsylvania

JEN petas ke ĉiu alia junulara Esperanto-grupo sur loka aŭ lerneja
nivelo elektu unu el siaj membroj kiel oficialan reprezentanton al
JEN. Sendu la nomon de la reprezentanto al la Sekretario. --
Ĉiujn ĝeneralajn komunikaĵojn oni sendu al la Sekretariino -
Pat Shell, 2535 Hillegass #6, Berkeley, Kalifornio 94705.

EDITORIAL

Many influential people are realizing that Esperanto is no longer a toy, but an efficient medium for international communication. More important, they are discovering that Esperanto lends itself very successfully to practical applications.

According to a UPI release of late September, Father Albino Ciccani, of Rimini, Italy, has celebrated the world's first Catholic mass in Esperanto. The Catholic church is very conservative regarding its masses, and only a year ago did it permit the use of English, one of the major world languages. Now, a remarkably short time after this key event in church history, Esperanto is used! Hopefully other church officials will follow this example. If so, Esperanto will take another important step towards complete acceptance and universality.

Businessmen the world over find that Esperanto can mean money. Several large firms, including Philips Electronics of Holland and Fiat Auto Works of Italy, advertise in Esperanto magazines or print brochures in the international language (see "Pasportoj kaj Profitoj", pp. 4-6). Countless cities print Esperanto translations of their tourist materials, and many institutions and expositions do the same. The growth of this literature shows clearly that European businessmen realize Esperanto is not only practical, but also very good business.

One finds a little irony on a somewhat lower level. A newcomer to the constructed languages, here to be nameless, decided to advertise in the "International Language Review". Besides English, French, and the language itself, what other language did it use for the ad? Esperanto.

PASPORTOJ KAJ PROFITOJ (*)

La Lingva Problemo en Internacia Komerco

Kio estas praktika internacia lingvo? Kiu decidus? En pasintaj epokoj, fortaj nacioj decidis per milita venko. Sed tiu solvo ne taŭgas hodiaŭ.

Pan American World Airways eldonis novan libron (672 paĝoj) en angla lingvo, kun la titolo, "Pasportoj kaj Profitoj." (Passports and Profits).

Ĝi servas kiel gvidilo por internacia komerco en 105 landoj, de Adeno kaj Afganistano ĝis Jugoslavujo kaj Zambio. Ĝi enhavas sekcion, "Estu preta por la Lingva Baro." (Be ready for the language barrier). La aŭtoro, Richard Lurie, lumigas la problemon sed ne la solvon.

Laŭ S-ro Lurie, kiu estas spertulo kaj konsilanto pri mondkomerco, la ordinara komercisto parolas nur unu fremdan lingvon, plejofte la hispanan lingvon, kun Latin-Amerika akcento. Vole-ne-vole, la turist-agentoj erare konvinkis usonanojn ke "Ĉiu, ĉie, speciale komercistoj, parolas angle."

Lastjare, E.L.M. Wensing, reprezentanto de Kompanio Philips en Nederlando, vizitis la oficejon de la Medicina Aparata Fako de Philips en San Francisco. La financaj redaktoroj de la ĉefaj ĵurnaloj de San Francisco intervjuis lin. Ankaŭ dum la vizito li faris publikan paroladon al UNESKO-Komitato pri la lingva problemo en internaciaj komercaj aferoj.

Kvankam S-ro Wensing flue parolas sep lingvojn, li donas multe da tempo kaj mono por antaŭenigi la uzon de Esperanto en internacia komerco per la Instituto por Esperanto en Komerco kaj Industrio. Kial? Ĉar li estas elstara vendisto kiu vojaĝas tra la mondo por vendi la varojn de sia kompanio, kaj li intime konas la lingvan problemon.

*La citaĵoj el Passports and Profits estas kun permeso de Pan American World Airways.

La Kompanio Philips agnoskas la valoron de Esperanto kaj uzas ĝin por reklamoj en Esperantaj gazetoj. Tiamaniere Philips atingis legantojn tra la mondo. Kaj tiuj legantoj, kompreneble, disponas la uzon de varoj de Philips. (En Usono ni konas tiujn produktojn sub la nomo NORELCO.)

En la JEN-Bulteno, majo/junio 1965, aperis artikolo de D-ro F.W.C. Blom pri LINGVO KAJ EKSPORTO pri la eksportŝancoj en la eŭropa komuna merkato.

D-ro Blom diras ke Usonaj firmoj reklamas en Eŭropo por vendistoj kiuj regas francan, germanan, anglan, kaj espereble italan lingvojn, kiuj estas samtempe kompetentaj vendistoj kaj kiuj bone konas la eŭropan merkaton. Fakte ili serĉas NE-EKZISTANTAJN MIRAKLULOJN. Rezulte, tiuj firmoj devas sin limigi al unu-lingva merkato - plejofte la germana.

Richard Lurie, kiu havas multjaran sperton en eksterlanda komerco, diras ke li rimarkis ke komercistoj en aliaj landoj ofte ne parolas angle kaj ne volas paroli ĝin.

Plue li rekomendas, speciale en Parizo, ke eĉ se oni povas paroli francan lingvon oni uzu interpretiston ĉar la francoj ne ŝatas la buĉadon de sia lingvo. Li diras ke, ofte kiam usona komercisto parolas fremdan lingvon, li tamen lasas literaturon pri la varoj en angla lingvo. Kaj tio signifas ke la kliento devas dungi tradukiston aŭ forgesi pri tiu firmo. Do, S-ro Lurie rekomendas ke oni lasu literaturon en la koncerna lingvo. Dum multlanda vojaĝo, tio aldonas grandan pres-koston.

En radia diskuto de sia libro, S-ro Lurie diris ke kiam usona firmo malfermas branĉon en fremda lando, ĝi sendas usonan por estri la aferon. Kaj la duaranga oficisto estas persono kiu regas la koncernan lingvon. Post unu jaro la dua estro faras ĉiujn decidojn ĉar li komprenas ĉion kaj ricevas la konfidencan de dungitoj kaj klientoj.

Antaŭ UNESKO, S-ro Wensing faris paroladon de dekdu dense tajpitaj pagoj, kaj profunde analizis la lingvan problemon en mondkomerco. Mi deziras nur montri ke komerco ja frontas gravan

problemon, kaj serĉas solvon. Flejmulte da komercistoj ne scias kia valora solvo estas preta - nome Esperanto. Tio estas pro grava manko en niaj lernejoj. Nia tasko estas informi ilin ke jam ekzistas agentejo en La Instituto por Esperanto en Komerc kaj Industrio (EKI).

Unu vojo estas konatigi la lernejojn pri la problemoj kaj la solvo; kuraĝigi junulojn verki eseojn pri la temo: La Lingva Problemo en Internacia Komerc. Tiel ili samtempe informos kaj la instruistojn kaj la studentojn - du birdojn per unu ŝtono.

Serioze, tio instigos pli da esploro pri la lingva problemoj kaj, kompreneble, rezultigos pli da Esperantistoj.

Hodiaŭ se komercistoj adoptus Esperanton larĝe, ekzistas granda manko de kompetentaj Esperantistoj -- sekretarioj, vendistoj, inĝenieroj, scienculoj, ktp.

La juna generacio devas sin pretigi por plenumi la bezonojn de la komerca mondo.

de William H. Schulze
Freight Traffic Manager for
Southern Pacific R. R.
(Direktoro de vartrafiko,
Fervojo Sudpacifico)

TRAJAJ RESPONDOJ

-- Mia edzino estas tre klera virino: ŝi povas paroli dum horoj pri iu ajn temo.

-- Tio estas nenio: mia edzino eĉ ne bezonas temon!

-- Junaj geedzoj havis konflikton hejme, kaj poste dum aŭtoveturado ili ambaŭ obstine silentis. Subite, kiam ili preterveturis aron da azenoj, la edzino diris moke: -- Ĉu parencoj de vi? -- Jes, respondis li, bo-parencoj!

Ambaŭ el "Universala Revuo"

VOCOJ EL LA PASINTECO

Naskiĝinte relative freŝdate, ni vere ne kompencas la "Bonajn Malnovajn Tagojn" de la Esperanto-movado. Eble helpas legi gazet- kaj ĵurnal-artikolojn el la tempo. Sekvas du aperinte respektive en 1913 kaj 1909.

During the last week of last month the Eleventh Congress of Esperantists met at Berne in Switzerland, and I have no doubt that the Samideanoj ("adherents to the same idea" or fellow Esperantists) had what the Americans call "a whale of a good time", and made a number of converts. They are the pleasantest of peculiar peoples, these wearers of the five-pointed green star, and are as happy as all men must be who have mastered the art of living confidently in the future. They already number themselves by thousands and tens of thousands (there may be 100,000 Esperantists all told), and one and all are convinced that the time is not far distant when Dr. Zamenhof's disciples will possess the whole of this patient planet, when every human being will be able to talk Esperanto as well as his or her own mother-tongue, when wars will cease because all peoples and languages have a means of communication in common, and are able to understand one another's ideas and ideals. I hope these engaging optimists enjoyed themselves at Berne as well as they did at Cambridge in 1907, when the sight of green placards in a strange and abstruse language set up in the railway station surprised myself and other unlearned persons. I thought the Martians had arrived--they would naturally prefer Cambridge to Oxford as a landing place--but a friend who knew Esperanto assured me that the mysterious bills merely imparted to the Samideanoj the pleasing information that the luggage of Esperantists attending the Third Congress would be delivered free of charge at their lodgings. There was a disposition among the unenlightened to regard the invaders as merely a new species of crank; one learned don expressed his disgust that yet another language had been invented as a potential substitute for Greek. But on further investigation it turned out that Esperanto could be very easily acquired and that the members of more than twenty nations were able to use it as a practical means of communication. Evidently the curse that put an end to the building of the Tower of Babel was being removed.

LA DUA VOĈO -

For a parallel to that crisis which transformed the last world conference on the international language, Esperanto, into one long linguistic agony at Dresden, mankind must hark as far back as the first Punic War, when the Romans concealed their internal dissensions under an aspect of most superficial harmony. Bald little Doctor Ludovic Lazarus Zamenhof, the Christopher Columbus of Esperanto's new world, was received at Dresden, as he entered the large hall in which the hundreds of delegates sat, with a roar lasting several minutes, and threatening to split the universal infinitive. Nevertheless, as the enthusiastic champions of a compound tense, formed with the aid of the only auxiliary they have any use for, burst with one accord into the Esperanto hymn, the deferential Polish eye-doctor they all reverently looked gloomy. When Colonel J. Pollen, who as chairman of the last congress opened the proceedings, had stilled the tempest of applause and surrendered the chair of office to the Herr Doctor Mybs of Hamburg, Zamenhof unbosomed. There is a Lucifer, it transpired, in the Esperantist heaven. He has raised his blasphemies, be printed except with specially made type, a grammar with flexional nouns and adjectives, a vocabulary too poor at the start and now overgrown by fanciful, discordant inventions, a pronunciation so Russian in character (ĉiu, tiu, kiu and so forth) as to be unpronounceable by western vocal chords. Doctor Zamenhof did not name the arch-rebel, but the listening Esperantists understood at once that this prince of darkness was the Marquis de Beaufront.

This Marquis de Beaufront, anathematized tho he was by such loafers around the Esperantist throne as Edmond Privat, famous for his history, grammar and vocabulary of the international language, had some timid champions at Dresden. They hinted that the Marquis, like the reformers of Volapük, was simply striving to make the orthodox Esperantists realize the necessity of reforms before the language is killed by its intrinsic defects. These reforms are embodied in what the Marquis calls Ido -- the Prometheus of Esperanto unbound, the lifeless statue of the old language vivified. The circumflex accents over the consonants are to the Marquis de Beaufront so many warts on the face of the world idiom. He has

amputated inflections remorselessly, going for that purpose into what his followers term a delegation for the adoption of an auxiliary language, representing 350 societies from all nations. Ido is today equipped with its own grammars, dictionaries and manuals, the Marquis carrying his secession to the point of setting up a monthly review called Progreso, a sarcastic sheet of profoundly contemptuous opinions on the subject of future tenses ending in -os.

Unruffled by the Idonian insult that only a fraction of their roots -- "ridiculously limited in quantity, too," sneers the Progreso, -- are truly international, the Esperantists got up a torchlight procession at Albrechtsburg, where there is a porcelain factory. "It must have been a joyful time for Doctor Zamenhof to see that his long labors were receiving recognition in this remarkable manner", observes the London Telegraph. But the organ of the Marquis de Beaufront, quite unimpressed by an Esperantist performance of "Iphigenia in Tauris" by that renowned German actor, Emmanuel Richter, and a special company, including his daughter, who played the leading part, insists that what the world wants to know is whether Zamenhof will reform his universal tongue. The Esperantists empowered their language committee to promote the evolution of their idiom. That, sneers the organ of the Marquis, is "worthless". Yet that Montgolfier of the Esperantist balloon, Henry James Forman, who represented this country at Dresden, told the New York Herald --a subtle hit, this, at de Beaufront-- that the French give greatest evidence of proficiency in Zamenhof's verbs.

Treason to the system of prefixes and suffixes, whereby many words are formed from the same root, animated by the spirit of the absent de Beaufront, lurked in the section meetings held during the Dresden congress by persons in every sphere of life. Esperantist theologians, eager to translate the Bible, Esperantist vegetarians warring on meat without an indefinite article, Esperantist teetotalers downing the demon drink with words written as pronounced, and even Esperantist dress reformers abbreviating their skirts as uniformly as they do their conjugations, had followed the classical example set by birds of a feather. Into the sectional gatherings thus constituted, the emissaries of the Marquis de Beaufront penetrated with the heresy that all accented letters must be eliminated from the universal language. In fulfilment of a purpose to worm Ido into Esperanto like a corkscrew into a cork, these secret spies spoke plausible of "reforming" the purpose mode ending in U, of

employing an exact instead of a logical equivalent for a preposition. But the Idonian green goods men fooled no Esperantist "come-ons." Foiled in their plot to persuade the sections that the rule for the choice of all words in Esperanto is its founder's irresponsible fancy, the followers of the Marquis de Beaufront took up the cry that the Dresden Congress had been packed!

#

Ĉiu kolektanto de stampoj, poŝtmarkoj, aŭ aliaj esperantistaĵoj pligrandigus ambaŭ sian kolekton kaj plezuron per membreco al la Esperantaĵojn Kolektanta Internacia Klubo (EKIK). Ĉi tiu grupo havas tutmondan membraron inter kiu troviĝas kolektantoj de la plej diversaj aĵoj de la esperanto-movado.

EKIK-anoj ricevas "La Glumark-Kolektanto", la oficiala kluba organo, kaj vera orminejo por interesuloj. Ĝi enhavas plej freŝdatajn novaĵojn pri la apero de esperantaj stampoj, poŝtmarkoj, glumarkoj, turistbroŝuroj, kalendaroj, kongresaj insignoj, ktp. Kaj tre legindaj estas ĝiaj interesaj kaj aliaj anoncoj.

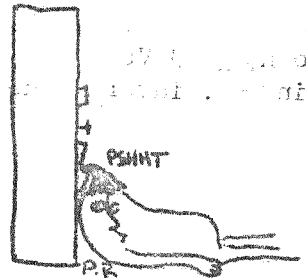
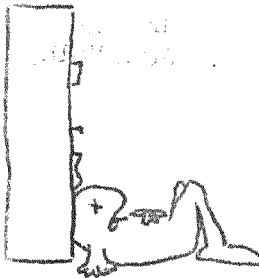
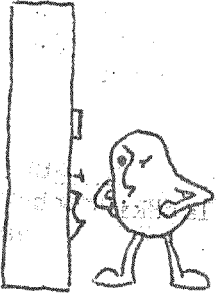
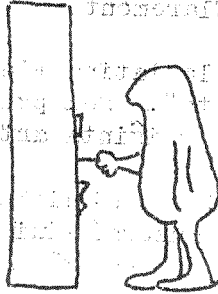
Membroj ankaŭ ricevas adresaron de ĉiuj EKIK-anoj, kaj tre oftajn aldonojn al la aro. Krom la nomojn kaj adresojn, tiu listo informas pri la specoj de esp-aĵoj kolektitaj de ĉiu membro. Por eĉ plifaciligi kontakton inter membroj, EKIK eldonis "La Poŝtstampa Katalogo", kaj ofte eldonas aliajn listojn donantajn la relativajn valorajn de poŝtmarkoj kaj stampoj.

Membro rajtas uzi la EKIK Glumarkan Baŭkon. Tie multaj ekzempleroj de preskaŭ ĉiu stampo, glumarko, kaj unuataĝa koverto kiu aperas estas konservataj por eventuala vendado al membroj, je tre malaltaj prezoj.

Kaj kiom kostas membreco al ĉi tiu bonega grupo? Nur \$1.00 jare! Tutcerte aliĝu, kaj eltrovu la grandan mondon de la multaj Esperantaĵoj kolektantoj. Sendu la kotizon al la Ĝenerala Sekretario de EKIK,

S-ro Ivar Paulsson
Algatan 3, Solna 2
Svedujo

REV 5A107

M.I.T. V06004

VOLAPŬK?

artikolo de Sindler Claremont

Verŝajne ĉiuj iam aŭdis pri la latina lingvo, plej fama el tiuj naturaj lingvoj nomitaj "mortiĝinta". Sed preskaŭ neniu, mi lotas, eĉ iomete konas "Volapŭk", la sola mortiĝinta artefarita lingvo.

Pri lingvo la vorto "mortiĝinta" signifas ke iam la lingvo estis parolata de aro de homoj, kiu ne ankoraŭ ekzistas. Kutime oni uzas la vorton relative al naturaj lingvoj, sed laŭ mia opinio, Volapŭk certe rajtas ĝin.

Volapŭk estis kreita de la svisa episkopo Johann Martin Schleyer, en 1899, do veninte ok jaroj antaŭ ol nia Esperanto. Multaj tiamaj pensuloj bonvenigis la lingvon, kaj ĝi atingis veran sukceson. En 1888, ekzistis 283 Volapŭk-societoj en Eŭropo, Ameriko, kaj la anglaj landoj. Volapŭk-Instituto estis starigita, kaj eĉ okazis tri Volapŭk-Kongresoj. Lernolibroj de Volapŭk estis tradukitaj en dudek lingvojn; la angla traduko aperis en 1887.

Bedaŭrinde (por la Volapŭkistoj) la angla traduko ne estis la sola okazo el 1887. Oni poste ekkomencis kredi, ke la nova lingvo de Zamenhof pli taŭgas kiel internacia komunikilo, kaj en 1920, trovi Volapŭkiston es pli malfacile ol trovi banantan belulinon je la Norda Poluso.

Sed antaŭ ol ĝi mortis, ĝi donis multajn malfacilaĵojn al la Esperan movado, kaj tial havas historian valoron, kaj rajtas tamen mencioni.

Volapŭk havas preskaŭ la kutiman anglan alfabeton, kaj ankaŭ la germanajn ä, ö, kaj ŭ. Anstataŭ la fina "j" de Esperanto, Schleyer uzis "s" do hundoj Volapŭke estus "dogs". Jes, Volapŭk tre ofte similas al la angla lingvo, favorita de Schleyer.

Esperanto indikas agajn frazojn per aparta vorto montranta personecon, kiel li, ŝi, ktp., kaj per dua vorto montranta la ideon kaj tempon, per finaj -as, -is, -us, aŭ -os. Volapük uzas nur unu vorton por klarigi la saman frazon. La komencantaj literoj, aŭ sia manko, montras la tempon, kaj la vortfino la personecon. Do "mi amas" kaj "ni amas" estus "lōfob," kaj "ālōfobs".

Esperanto uzas nur unu substantivan finon, -n, sed Volapük uzas tri. Do "de la hundo" estus "doga", "al la hundo" estus "doge", kaj "la hundon" estus "dogi". Adjektivoj sekvas la vortojn de ili ŝanĝitajn sed ne necesē havas la saman finajn literojn. Adverboj kutime estas tutsimilaj al adjektivoj, sekvante la verbojn. Sekvas ekzemploj de vokapükigita artikolo el la maj/jun bulteno, kaj vera Volapük traduko.

JEN, kiel arodeleganto nide bona assciĝi, asestiĝi organizo malgranda. Asekzistiĝi dank' sindonemoal arodeesperantistde usona. Sukceso ĝide, pro tio ke asestiĝi-ne institucio sed kooperativo malgranda. Institucioj, la fundamentaĵoj sociode homa, asdaurili de generacio generacional; insuloj firmaj en la fluso kaj refluso popolojde homa. Kooperativoj, unuiĝoj malgrandaj, asestili tamena produktoj flusojde kaj reflusojde precize tiuj; asdependili senpera homojde kiuj askonsistiĝili ilin.

JEN, ās glup liladelas obsik, binom noganam smalik. Sibunom dans itasigive u kevobe glupa Esperantelas melopik. Lāb osik ās noganam takedom levemiko kopanef osik, ibo binom-no kanastūts, stabefs kopanōm menik, palemānoms sis mapālam mopālume; nisubs fimik nin fkyn popas menik. Kevobefs, balifs smalik, binoms ailik fetefs flumas lailado atiks: takedoms zelado menas kels fōmoms omsi.

- 0 - 0 - 0 - 0 - 0 -

La ovoĵ devas ne argumenti kun la ŝtonoj.

ANONCO DE NEPERFORTO,
nova gazeto

Forte staras muroj de miljaroj;
Inter la popoloj dividitaj;
Sed dissaltos la obstinaj baroj,
Per la sankta amo disbatitaj.

L. L. Zamenhof

Tra la mondo, kie ajn okazas konfliktoj kaj malpacoj, troviĝas grupoj de homoj, kiuj celas fronti la situaciojn sen la uzo de armiloj kaj perforto. Unuj estas religianoj, kiuj kredas al la venko per amo; aliaj estas ateistoj, kiuj kredas, ke nenio bona povas sekvi la uzon de perforto.

Esperantistoj priantas la idealon de neperforto, kiam ajn ili priantas la Zamenhofan himnon, sed la voĉo de tiu movado ankoraŭ ne estas forta en Esperantujo. Ĉi tiu sendependa gazeto eldonos novaĵojn, raportojn kaj artikolojn pri la agado de tiuj "batalantoj" -- batalantoj, kiuj formetis la armilojn de mortigado.

La unua numero de NEPERFORTO, por junio-julio, 1965, estas provera numero. Ĉiu abonanto ricevos ĝin senpage, kaj la abono komenciĝos je la dua numero.

La jarabono, almenaŭ dum la unua jarkolekto, estos 20 steloj por ses numeroj. Se la gazeto ricevos sufiĉan subtenon, ĝi aperos pli ofte dum la jaro. La abono estas pagebla al U.E.A., via libroservo, aŭ rekte al la redaktoro.

Multaj gesamideanoj, kiuj volos legi la gazeton, ne povas pagi abonon en siaj landoj. Vi povas helpi ilin per donacabonoj.

Aniĝu nun al la rondo de legantoj de NEPERFORTO. La redaktoro kaj eldonisto estas:

Derrick P. FAUX
Valley Farmhouse
Charndon, nr. BICESTER, OXON, Anglujo.

NOVAJO EL "LA NATURAMIKOJ"

La grava internacia turista asocio "La Naturamikoj" festas en ĉi tiu jaro la jubileon de sia 70-jara ekzistado. Pri tiu evento estas eldonata 72-paĝa festbroŝuro en la lingvoj angla, franca, germana, nederlanda, kaj ankaŭ en Esperanto. La prezo de la broŝuro estas proksimume 4 steloj.

Ĉiu esperantisto devus mendigi la esperantlingvan eldonon de tiu festbroŝuro. Vi subtenos per tio la agadon de la esperanto-fakgrupo en la Turista Asocio "La Naturamikoj", kaj la internacian kampaĵnon "Esperanto en Turismon." Mendu rekte ĉe:

Sekretariat der Naturfreunde-Internationale
Dreikönigstrasse 7
8002 Zürich
Switzerland

EL GERMANA ESPERANTO-REVUO

Dum la lasta tempo eldoniĝis pluraj novaĵ turismaj prospektoj en Esperanto aŭ kun esperantlingva aldono. Kune kun la jam antaŭe aperintaj tiuj prospektoj estas tre bona varbilo por Esperanto, speciale se oni havas multajn diversajn, bele aspektajn prospektojn. La Informa Fakto de Germana Esperanto-Junularo posedas stokon da ili, kaj se vi ŝatus ricevi varian sendaĵon de tiaj broŝuroj, vi skribu al: Informa Fakto de GEJ, Sekcio C, Bernd Kreykenbohm, 28 Bremen 13, Am Randweg 41, aldonante 0,50 GM en poŝtmarkoj por afrankoj. Vi tiam ricevos kolekton de minimume 20 diversaj prospektoj el la plej diversaj landoj kaj krome liston de ĉiuj prospektoj momente haveblaj senkoste kun la adresoj de la instancoj distribuantaj ilin. Ĉu tio ne estas bona ebleco, samtempe havigi al vi bonan varbmaterialon kaj lerni iom pli pri nia mondo?

Rim. de la redaktoro: Mi sendis, kaj povas atesti ke vere estas bonega ebleco. Ĉiu grupgvidanto kaj interesulo devus sendi (du steloj bone anstataŭos la 0,50 GM en poŝtmarkoj).

DEZIRAS KORESPONDI.

GRUPO DE GEJUNULOJ En Sovetunio. La grupo estas forta, bone organizita kaj interesita pri Usono. Skribu al la gvidanto: S-ro ANTS MIKK, str. Jakobsoni 3-2, Viljandi, Estona SSR, USSR.

BIBLIOTEKISTO, pri bibliotekaj demandoj. Skribu same al S-ro ANTS MIKK, laŭ la ĉi-supra adreso.

TERESA KURKOWICZ, Toruń-3, ul. Sobieskiego 15mz, Pollando, pri la usona Esperanto-movado, speciale la junulara movado, literaturo, teatro, kaj multaj aliaj temoj. Ŝiaj parencoj loĝas en Chicago, kaj tial eĉ pli ĝojigus ŝin korespondi kun esperantistoj en tiu urbo.

FOTOGRAFISTO, 30-jara fotoraportisto por pola presagentejo, pri diversaj temoj. Ankaŭ volas interŝanĝi fotojn kaj bildrevuojn pri fokloro, kulturo, arto, vivkutimoj, kuriozaĵoj, ktp. **WLADYSLAW WOLANSKI**, skr. poczt. 30, Sielona Gora, Pollando.

IMRICH JURTČEK, Domaniza 145, okr. pov. Bystrica, Ĉeĥoslovakio, pri arkitekturo.

Korespondanoncetoj estas ĉiam bonvenaj je la redaktaĵadresoj. Nur per internacia korespondado oni povas vere kompreni la mondon de Esperanto. La leter-interŝanĝo programo de la "People-to-People" havas centojn da leteroj el tutmondaj esperantistoj dezirantaj korespondi kun usonanoj. Por senpage ricevi kelkajn tiajn leterojn, skribu al:

Letter Exchange Program

People-to-People

2401 Grand Avenue

Kansas City, Missouri, 64141

Venu al la:

4-a Meksikia Esperanto-Kongreso!

Meksiko-Tenoĉtitlan

26-30 decembro 1965

Konstanta adreso: ĉe Esperanta Meksika Asocio, Madero 8-312,
Mexico 1, D. F.

Programo: Oficiala malfermo, bankedo, kunvenoj, distraj
arangoj, kulturaj ekskursoj.

Partoprenantoj: Inter la partoprenantoj estos eksterlandaj es-
perantistoj, inkluzive usonanojn.

Partoprenu la plej imponan eventon en la vintra esperantista kalendaro!

- - - - -

Ĉu vi partoprenos la JEN-renkontiĝon en Washington? Telefonu tuj al
Bob Davis (202) 935-5341. Venos partoprenantoj el New York, Boston
kaj aliaj regionoj.

- - - - -

Esperanto Teacher Needed in the Philippines -

The head of a college in the Philippine Islands is asking for a
teacher of Esperanto and one other subject, beginning July 15,
1966 and extending for one year. The salary will be the equivalent
of \$50 a month, and a house will be furnished. The teacher must
carry on all his instruction in the English language. There is no
age limit. Some of the students in the college are studying to be
teachers. Apply (in English) to:

Dr. Vincente Sinco
Foundation College
Dumaguete City, Philippines.

- - - - -